

Sziklaforrás

XXVIII. évf.

2018. MÁRCIUS - ÁPRILIS

Böjtmás hava - Szent György hava

SZENT LÁSZLÓ EGYHÁZKÖZSÉG

3400 Mezőkövesd, Szent László tér 28. Telefon: (49)313-225

Szent Ágoston

A mennybemenetel ünnepén

Uruk, Jézus, feltámadásod a mi reménységünk,
Mennybemeneteled a mi megdicsőülésünk.

Add, hogy veled együtt mi
is a mennybe menjünk,
és szívünk hozzád emelkedjék!

De azt is add meg, hogy fölemelkedve
ne váljunk gőgössé,
s el ne bizakodjunk erényeink miatt,
mintha a mi tulajdonunk volna.

Add, hogy szívünk a magasban legyen,
de melletted, mert ha nem hozzád emeljük,
az kevélység, hozzád emelve viszont biztonság.

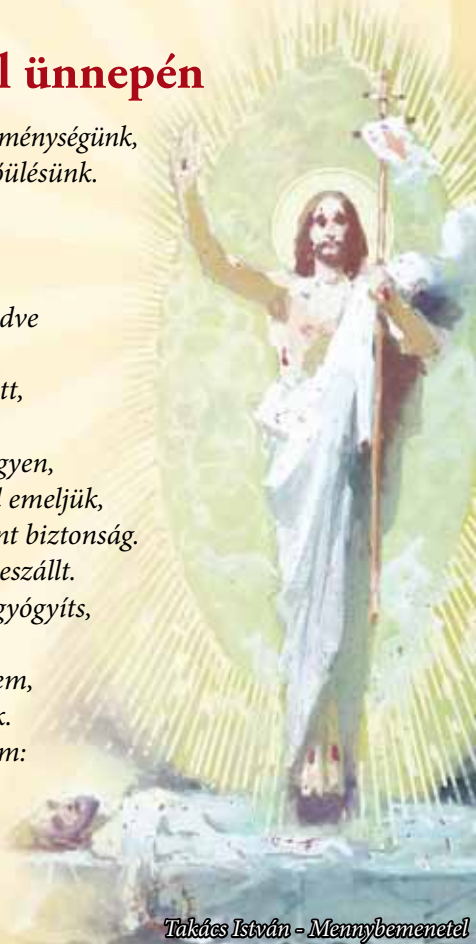
Ki az, aki fölmege? Ugyanaz, aki leszállt.
Azért szálltál le, Uram, hogy meggyógyíts,
Azért szálltál fel, hogy felemelj.

Ha magamtól emelkedem fel, elesem,
ha te emelsz fel, sértetlen maradok.

Neked, aki feltámadsz, ezt mondom:

Uram, te vagy a reménységem;
neked, aki a mennybe szállsz:
te vagy az én menedékem!

Ámen

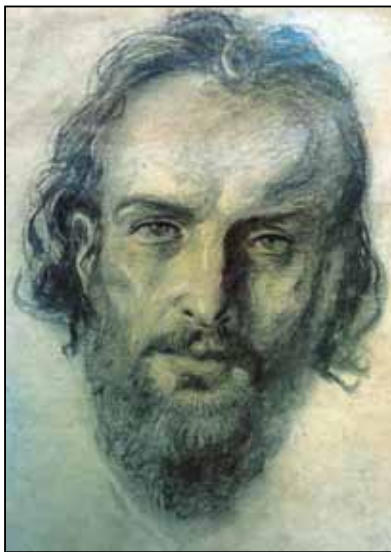

Tákács István - Mennybemenetel

ÜNNEPEK ÜNNEPE

Húsvét üzenete

Földi életünk legnagyobb ellen-sége, amivel minden embernek egyszer szembe kell néznie: a halál. Az elmúlás gondolata félelemmel tölti el az embert, mert sokan a halált az élet végének tekintik. Amióta emberek élnek a földön születtek és meghaltak. Egyetlen embernek sem sikerült elkerülnie a halált. Legyen a világ leggazdagabb embere, vagy a legszegényebb, a halál váratlanul és könyörtelesen betoppan. A halál nem válogat. Sosem tudhatjuk, mikor jön el értünk! Mi értelme van hát az életnek? Van-e valami remény, van-e lehetőségünk a halhatatlanságra? A

Takács István - Krisztusarc

válasz igen egyszerű. Meg kell állnunk az előtt az üres sír előtt és meg kell hallanunk az emberi történelem legnagyobb mondatait: „Miért kerestek az élőket a halottak között? Nincs itt, feltámadt.” (LK.24.5.6) A legcsodálatosabb, amit ember hallhatott. Jézus Krisztus fel-

támadása keresztény hitünk legfőbb alapigazsága. Ez hitünk kulcsa! Sajnos egyre több ember nincs tisztában húsvét ünnepének igazi jelentésével. Vajon tudjuk-e mindannyian, hogy nem lehet húsvétról beszélni anélkül, hogy ne beszéljünk arról, mi történt nagypénteken. Nagypéntek maig érvényes tanulsága, hogy meg lehet ölni, keresztre lehet feszíteni, ki lehet gúnyolni és meg lehet alázni azt, aki jó volt, aki tiszta, szent és igaz volt, aki éretünk lett emberré és mindannyiunkért vállalta a szenvedést is. Ugyanazok gúnyolták és vetették meg, akik néhány nappal előt-

te, mint Messiást ünnepezték Jeruzsálemben. Torta ült a gonosz és azt hitte győzött. Jézus Krisztust meg lehetett ölni, de elpusztítani nem lehetett. Húsvét hajnala óta tudjuk, nem lehet az utolsó szó a gonoszságé, a hatalmaskodás- és a hazugságé sem. Jézus azért született a világra, hogy elhozza a megbocsátást és a megbékélést. Nem értették, mert nem akarták érteni, ezért megölték. Nagypénteken Jézus Krisztus mindannyiunkért meghalt a kereszten. Azt hirdette, hogy a megbocsátó Isten szeret. Értünk áldozta életét. Azon a napon egyedül maradt, még tanítványa is háromszor megtagadta, a többiek meg szétfutottak, elbújtak félelmükben. Egyedül Jánosról jegyezték meg, hogy ott volt a kereszthalál. Jézus azonban

nem azért jött vissza, nem azért győzte le a halált, hogy utána ítéletet mondjon az ember felett. Azért jött vissza, hogy békességet, megbékélést hozzon: „Békesség nektek”- így köszöntötte tanítványait. Vajon meghalljuk-e ezt a köszöntést és válaszolunk-e rá? Sajnos vannak a világban olyan helyek, ahol megint a gonosz ül tort. Azt hirdetik, legyen az ember az Isten, ne fogadja el magát annak, aminek született, szereltesse át magát nővé vagy férfivá, ne törődjön semmivel és senkivel. Csak az egyén számít! Bármit megtehetsz, mert, „megérdemled”. Aztán csak megjelenik a halál és vége. Mi keresztények viszont tudjuk: Jézus Krisztus feltámadásának ténye tette a Húsvétot az ünnepek ünnepevé. Ezt ünnepeleljük évről-évre, vásár-

napról-vasárnapra. Ez volt a legnagyobb győzelem a világon, mert a feltámadás győzelem a bűn felett, győzelem a halál felett. Emberek millióit tartja fogva a félelem és a bizonytalanság. Ha azonban van személyes kapcsolatunk Jézus Krisztussal, akkor ez a félelem elmúlik. Az üres sírnál hangzott el: „*Ne féljétek! Ti a keresztre feszített názáreti Jézust keressétek? Feltámadt, nincs itt!*” (Mk 16.6)

Megvan tehát minden okunk az öröme és hálaadásra, hiszen nem kell sötétségben, bizonytalanságban, reménytelenségben élnünk!

Adja Isten, hogy minél több ember felismerje Húsvét titkát és üzenetét. Áldott Húsvéti Ünnepeket kívánok minden utat kereső embernek!

Dr. Fekete Zoltán
polgármester

Nagyböjti lelkigyakorlat

Megtiszteltetés egyházközségünk hívei számára, hogy a lelkigyakorlaton Dr. Dolhai Lajos atya vezetésével elmélkedhettünk. Dolhai atya a Hittudományi Egyetem rektora. A teológia királynőjének nevezett, dogmatika professzora. 37 éve az egri szeminárium kispapjainak oktatója. A hittantanárok, hitoktatók képzője. 2014-ben kinevezték a Vatikáni Nemzetközi Bizottság tagjává, amelyben a 30 személyből álló testület segíti a Szentatya tevékenységét, védelmezi a hit tisztaságát. Rendszeresen jelennek meg publikációi, 10 szentségtani könyv szerzője. Fáradhatatlanul munkálkodó teológus! Tudományos munkáját számtalan magas rangú kitüntetéssel ismerték el.

„Te vagy Uram én reményem, ne hagyj Uram szégyent érnem!” – papi jelmondatához csaknem 41 éve híven teszi hivatása legjavát.

E nagyon rövid bemutatást követően írásomban összefoglalom a három napos lelki élményemet.

A Szentlélek kegyelmének segítségét hívva hangolódunk a prédikációra. Nagyhét közelségében az elmélkedés Jézus megváltó szenvedéséről szóljon, kísérijük végig a Golgotáig. Lássuk közben a saját szenvedéseinket, megpróbáltatásainkat. Nehezen álljuk ki ezeket a próbákat, panaszkodunk, zúgolódunk, nem akarjuk

elfogadni- miért pont velem, - miért most... hinnünk kell, hogy van értelme a szenvedésnek. Jézus szenvedését tudatosan vállalta az Atya és az irántunk való szeretete miatt. A szenvedésben nem vagyunk egyedül. Nézzünk fel a keresztre és megtapasztaljuk, Jézus közel van hozzánk, követjük Őt a dicsőséges feltámadásban. A Szentlélek kegyelmét hívjuk az élet nehéz napjaiban. Arany János: Fiamnak c. verséből idézve: „...szegénynek drága kincs a hit, tűrni és remélni megtanít...” (olvassuk el otthon ezt a verset, emlékezetes lesz).

Második este. Olyan világban élünk, ahol sok minden próbára teszi a hitünket. Nem könnyű jó katolikusnak lenni. Joggal bánt és nyugtalanít a bűn, az emberi gonoszság. Kiveszöben a bűntudat és bűnnel kapcsolatos érzékenység. VI. Pál Pápa mondta: a XX. század legnagyobb bűne, hogy az embereknek nincs bűntudata. Mi a bűn? - bűn minden olyan cselekedet, ami nincs összhangban Jézus parancsolatával. Isten és a felebaráti szeretet a legfőbb tanítás! A legjobb mikor belátjuk, elismerjük, hogy bűnösök vagyunk, vétkezünk és hisszük: Isten megbocsát, a mi Mennyei atyánk irgalmas hozzánk, szeret bennünket, újra és újra visszafogad, ha rálépünk a megtérés útjára. Nagy ajándék a bűnbánás. A megbocsátás megújítja lelki életünket,

Istennel való kapcsolatunkat. Gyónáskor a pap és a gyónó együtt ünnepel Isten irgalmas szeretetében! Megkapjuk a segítő kegyelmet a kísértések idején, hogy nemet mondjunk a bűnre. Megjegyeztük a bűnbánat lélektani hatásának öt pontját.

A bűnbánat hatására:

1. reálisabban látom magam,
2. együtt érzőbb vagyok a többi emberrel,
3. megerősödik a hitem,
4. hitből fakadó lelki öröm tölt el,
5. segít, hogy egyre inkább önmagam legyenek. Olyan milyenek Isten teremtetett, nem vagyok tökéletes, de törekszem a jóra. Élünk a szentgyónás megszabadító kegyelmével!

Virágvasárnap szomorú szívvel hallgattuk a Passiót, Jézus értünk emberekért, üdvösségünkért hozott keresztdozatát. Ez az este az oltárszentség, vagyis az eucharisztia fontosságának ismertetésével folytatódott. Tavaly pünkösöd óta szentmisék elején imával készülünk a 2020-ban hazánkban megrendezésre kerülő Nemzetközi Eucharisztikai Kongresszusra. Jelszava: „Minden forrásom belőled fakad!” (Zsolt 87,7) Az oltári szentség legfontosabb forrása valóságos életünknek. Nélkülözhetetlen a szentmisén, körmeneteken, szentségimádásokon, rendezvényeken, ünnepeken ahol megváltó Jézusunk van a középpontban. A szentmisék legszenyebb mozzanata az átváltoztatás: Íme,

hitünk szent titka! Olyan titok, mint a Rózsafüzér titkai örvendetes, fájdalmas, dicsőséges titok. Az Úr itt maradt közöttünk öbelőle élünk! Jézus tanítványai boldogok lehettek, mert meghívta őket lakomára, minket is meghív az eucharisztia megünneplésére, mikor magunkhoz vesszük az élet kenyerét. Isten a keresztyénység és egyházi életünk forrása! Vágyakozunk e forrás után!

„Aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék!” (Jn7,37) hangzott a záró felszólítás.

Összegzésként elmékedtünk a szenvedésről, a bűnről, büntudatról, harmadik nap az eucharisztia körül. Professzor Atya nyugalmat, derűt, szeretetet sugárzó személyiségével felejtethetetlen lelki táplálékkal gazdagította hitéletünket. Köszönjük, hálás szívvel az együtt töltött szent időt! Kívánjuk, hogy a jó Isten kegyelme, gondoskodó szeretete kísérje életét!

Kasza Lajosné

Dícsértessék a Jézus Krisztus!

Képviselőtestületünk nevében szeretettel köszöntöm a kedves Híveket, és valamennyiünk nevében nagy tisztelettel **Dr. DOLHAI LAJOS** főtisztelendő atyát, az egri szeminárium rektorát.

Öröm számunkra, hogy elfogadta meghívásunkat, segített bennünket felkészülni a nagy ünnepre: HÚSVÉTRA. Mindig figyelemmel olvassuk cikkeiket, írásait is, amik tanulságosak, gondolatokat ébresztenek bennünk, új ismeretekhez juttatnak. Mindezt köszönjük Főtisztelendő Atyának!

Vallásos lelkületünk megújításához szükség van lelkigyakorlatra. Ilyenkor ezeket a napokat csendes elmélkedéssel és imádsággal töltjük. A lelkigyakorlat közelebb visz Istenhez, aki mindig mellettünk áll, de a döntő lépést nekünk, magunknak kell megtenni.

A nagyböjti időben végigjártuk a keresztutat, de emberi ésszel fel nem fogható, hogy mennyi szenvedést, fájdalmat, megalázást kellett elviselni a kereszt súlya alatt.

A Megváltó nem maga választotta keresztjét. Elfogadta, amit az emberek tettek a vállára. És mi sokszor milyen nehezen fogadjuk el a mindennapok apró megpróbáltatásait? Ő életét adta értünk, de halottaiból feltámadt!

Az ÉLET győzedelmeskedett a halál felett! Húsvét ünnepe ezt jelenti számunkra! Már csak néhány nap választ el bennünket! Erre a rövidke időre is, meg az elkövetkező évekre is tartsuk szem előtt, véssük emlékezetünkbe II. Szent János Pál pápa szavait:

Nagyböjti könyörgés

*Krisztusunk, ki elfogadod
a keresztet az emberek kezéből,
hogy Isten embereket üdvözítő
szeretetének jelévé tedd,
add meg nekünk és korunk minden emberének,
hogy higgyünk e határtalan szeretetben,
s átadván a kereszt jelét az új évezrednek,
a megváltás hiteles tanúi lehessünk.
Krisztusunk, aki elesztél bűneink súlya alatt
és fölkelte megigazulásunkra,
kérünk, segíts minket és mindazokat,*

*akiket földre sújt a bűn,
hogy föl tudjunk kelni, s folytathassuk utunkat.
Krisztusunk, aki eljöttél e világba,
hogy meglátogasd azokat,
akik várják az üdvösséget,
add, hogy a mi nemzedékünk
fölismerje látogatásod idejét,
és része legyen megváltásod gyümölcseiben.
Ne engedd, hogy miattunk
és az új évszázad emberei miatt sírni kelljen,
mert visszautasították az irtalmas Atya kezét.*

A szentek köztünk élnek 7.

Egy kedves minisztránsról szeretnék megemlékezni most. Még Jászárokszálláson történt, az „első szerelem”, azaz az első kápláni helyem idején.

Súlyos testi hibával született. Púpos volt, sánta és törpe növéssű. Ezekből már egy is elég volna, de ezek neki mind kijutottak. Mint fiatal pap örömmel vettem a minisztránsok hadát, mert akkor még hadak álltak rendelkezésünkre. S mit lehet tenni egy ilyen fiúközösséggel? A komoly szolgálat után játszani és játszani. Mégpedig focizni, mégpedig szenvedélyesen, úgymond vére menően.

Ott volt persze az én „kis” minisztránsom is. Teljes jogú tagként, nem kirekesztve. Nyomorult teste ilyenkor egészségessé vált. Ott csetlett-botlott köztünk, futott, ahogy erejéből telt. S nekem megessett rajta a szívem, s ez

tart egészen a mai napig. Szomorú életének fénypontjai voltak ezek. Nagy barna szemét olykor hálásan emelte rám. Mert persze, hogy kivételeztem vele. Engedtem, hogy kicselezzon, adtam neki a labdát, s többieket is kértem, legyenek kíméletesek vele.

Eddig a játék! De az a különös kapcsolat, mely köztem és közte kialakult, egyszer arra vezetete, hogy kimondta nekem: szeretne pap lenni! Nem tudtam neki azt mondani, hogy ez lehetetlen, mert a bárány legyen hibátlan... olvas-

suk az Írásban. Írtam neki ajánlólevelet! El is küldtük!

Tudtam mi lesz a válasz! Még a gúnyt is éreztem, amely a visszautasításból kiérződött. Mit akarnak ezek, egy ilyen hibással? Tudomásul vette. De attól kezdve csak romlott az élete. Engem is elhelyeztek, mint ahogy mindig minden papot egyszer elhelyeznek. Hallottam róla, egyre rosszabbakat. Az élete széttört. S egészen fiatalon, csúfos körülmények között meghalt.

De nagy barna szemét a mai napig látom. Ott a boldog játék közben ő nagy volt és erős, olyan, mint a többi. Ezért ezekre a pillanatokra emlékezve, ahogy állt az oltárnál, amiért is megszületett szívében a papi hivatás, a legnemesebb a földön... engedjék meg nekem, hogy őt is a szentek sorába emeljem.

Dr. Medvegy János
plébános

Lelkiélet a Széchenyiben - aktuális események és feladatok -

A Széchenyi Katolikus Középiskola közismert mottója: szak tudás, lelkiesség, szolgálat. Érdeemes megemlíteni, hogy a 'profi' - szakember szó a hitét megvalló ember kifejezésből ered. A hit megvallására, megfoghatóvá tételére az iskola hétköznapjaiban mindenkiket bátorítunk: tanárokat – diákokat egyaránt. Természetesen a lelkiélet megszerzésében hitoktatóinknak, Szabóné Var-

A tanári megáldása Vízkersztkor

ga Ágnesnek és Bágyi Tamásnak, valamint az iskola vezetésének kiemelt szerep és egyben sok munka jut.

Az iskola lelki élete a kedves hívek számá-

ra sajnos sokszor rejtve marad, ezért mindig öröm megosztani az itt történő eseményeket. Az idei tanévben az egyik célunk mélyebben megélni az

Hamvazószerdai igeliturgia a tornateremben.

Egyházzal együtt a liturgikus időket, ünnepeket. A másik cél pedig az elmaradt szentségek pótlása: a végzős diákok ne csak szakmát kapjanak, hanem Krisztusban is nagykorúvá váljanak.

Az idei év első ünnepe a Vízkereszt volt. Ehhez az ünnephez kötődik hagyományosan a víz megáldása és a házszentelés. Ezért Urunk megjelenését az iskola és az osztálytermek megszentelésével ünnepeltük, hogy Krisztus jelenlétére emlékeztessen minden, ami nap mint nap körülvesz bennünket.

Hamvazószerdán, a nagyböjt kezdetén, az előző évekhez hasonlóan egy igeliturgia keretében hamvazkodtak a tanárok és diákok. Nagy öröm volt, hogy az iskolai kórus tagjai is gitároztak és énekeltek. A hamvazkodásban nemcsak a plébánián szolgáló atyák,

*Hamvazkodnak az iskola tanárai és diákjai.
(A fényképek az iskola honlapjáról valók.)*

hanem Szabó József nyugdíjas atya is segített. A nagyböjti felkészülést segíti, hogy az idén a hitoktatók péntekenként – kicsit az adventi gertyagyújtások mintájára – az iskolarádióban elmélkedéseket tartanak. A húsvét előtti utolsó tanítási napon lesz a lelkinap, amely a nagyböjti készület legfontosabb eseménye és egyben lezárása.

Jelenleg a legfontosabb feladat a keresztesítésre, elsőáldozásra vagy bérmákozásra való felkészítése azoknak a diákoknak és ta-

nároknak, akiknek ez eddig kimaradt. Hiszen az iskola katolikus voltának ez is célja, hogy a tanárok és a diákok minél inkább részesüljenek az Egyház kincseiben, a szentségekben, hogy a hit személyessé váljon számukra.

Egyben kérem is a kedves híveket, hogy imádkozzanak az iskolában tanulókért, dolgozókért, különösen a hitoktatóinkért és azokért, akik a szentségek felvételére készülnek!

Varga Pál

*káplán,
iskolai lelkipásztor*

Épül-szépül Egyházközségünk

Egyházközségünk képviselőtestülete nemrégiben tűzte napirendre a költségvetés elmúlt évi alakulását, illetve a jelen év lehetőségeit, célkitűzéseit.

Örömmel nyugtáztuk, hogy évről-évre a „jó gazda” módján, felelősségteljesen történik a rendelkezésre álló pénzüsszeg felhasználása, figyelemmel kísérve a teendők fontossági sorrendjét. Ez főként Medvegy János plébános úrnak köszönhető.

Érdemes áttekinteni, hogy milyen nagy értékű beruházások, felújítási munkák történtek néhány esztendő alatt.

Ehhez bizony sok jó szakember tervező és kivitelező munkájára volt szükség, de kellett a Hívek megértése, segítsége, amiért ezúton is köszönet jár!

/Szerkesztő/

Íme, néhány megvalósított cél:

2012-ben:

- Templomi padok alatti burkolási munkák
 - Plébánia kerítése
-
- 4.700.000 Ft

2013-ban:

- Templom restaurálási munkái
 - Temető kerítése
 - Padok alatti burkolatcsere
-
- 33.750.000 Ft

2014-ben:

- Templom restaurálásának befejező szakasza
 - Temetői út
 - Urnafal építése
-
- 33.000.000 Ft

2015-ben:

- Szentély aranyozása
 - Temetői út 1. üteme
-
- 9.000.000 Ft

2016-ban:

- Szentély burkolása
 - Templomi hangosítás
 - Temetői fásítás
-
- 8.500.000 Ft

2017-ben:

- Temetőkerítés
 - Urnafal, térkövezés
 - Temetői útjavítás
 - Volt kántor lakás felújítása
 - Hittanteremben nyílászárók cseréje
-
- 35.000.000 Ft

2012-17-ig összes beruházási-felújítási költség: **123.950.000 Ft**

A költségvetési adatokat szolgáltatta: Panyi Józsefné, plébániánk dolgozója.

A Szent László Egyházközség programjai, rendezvényei a **CSALÁDOK ÉVE** alkalmából

Egyházközségünk szeretne minden korosztályt megszólítani ebben az évben is, csakúgy, ahogyan tavaly, a Szent László Emlékévben tettük. Kérjük az intézmények vezetőit, a hitoktatókat és a kedves Híveket, segítsék terveink megvalósítását, figyeljék a határidőket és a szentmisék végén a hirdetéseket.

I. Pályázatok:

- 1. „A mi családunk” címmel rajzok készítése, szabadon választott technikával.**

Beadási határidő: 2018. május 25.

A Plébániánkra elküldött rajzokból június elején kiállítást rendezünk, hogy a nyári hónapokban templomunkba betérő idegenek is gyönyörködhessenek a szebbnél szebb gyermekmunkákban.

- 2. „A mi családunk” címmel fogalmazás írása.**

Általános iskolások kézírással, középiskolások gépelve!

Beadási határidő: 2018. május 25.

II. Versenyek:

- 1. Május 2. hetében versmondó verseny Plébániánk hittantermében.**

Szabadon választott vers, amely családról, szülők szeretetéről szól.

Takács István: Matyó család

Iskolánként 4 alsós és 4 felsős gyerek jelentkezését várjuk, a középiskolából szintén 4-4 diák részvételére számítunk.

- 2. Az augusztus 29-én szervezett Családi napon (képviselők és családtagjaik) játékos spot és szellemi vetélkedő.**

III. Előadások:

- 1. Április utolsó hetének egy délutánján:**

Család – gyermeknevelés

Ea: pedagógus – pszichológus – orvos
Helye: hittanterem

- 2. Szeptember utolsó hetének egy délutánján:**

Ismert írók, költők vallomása a családról.

Ea: Pedagógusok és gyerekek

IV. Zarándoklatok:

1. 2018. április 30 – május 2.

Zarándoklat Lengyelországba.

Program: Sary Sacz-ban Szent Kinga (IV. Béla lánya) által alapított klarissza kolostor templomában szentmise. Krakkó néhány nevezetessége, valamint az Isteni Irgalmasság Bazilikában májusi litániát végzünk. Harmadik napon Kalwaria Zebrzydowskába, Lengyelország híres vallási központjába látogatunk, amely az Unesco Világörökség része. A kegyhely templomában szentmise.

2. 2018. augusztus 15.

Zarándoklat Mátraverebély – Szentkút!

3. 2018. szeptember 28-29

Zarándoklat Mariazellbe

Program: Első napon Kismarton nevezetességei:

Eszterházy kastély, Kálvária templomban szentmise.

Szállás, vacsora, reggeli Sopronban, ahol megtekintjük a Szent Mihály templomot.

Második napon Mariazell, szentmise a Bazilikában.

V. Filmklub:

Filmek, amelyeknek témája a család. Vélemények, tanulságok.

1. Szeptember 3. hetében:

2. November 3. hetében:

3. December 2. hetében vetítés zarándokútjainkról (Kovács Mátyás)

A pályamunkákat szaktanárok értékelik, a jutalmak átadására, oklevelek, emléklapok átvételére advent 2. vasárnapján a 9 órai szentmise végén kerül sor.

VI. Szentmise a fogyatékkal élő, sérült gyermekeket nevelő családokért:

2018. szeptember 9.

11 órai szentmise

A Plébániánkon működő „Simogató kéz” közösség 20 éves születésnapját ünnepli.

Ajánljuk értük ezt a szentmisét!

Mise végén 3-4 percben kis ismertető és 2-3 szülő tanúságtétele, majd a hittanteremben székely agapé és beszélgetés.

Minden program pontos időpontja a szentmisék utáni hirdetésben lesz hallható, illetve a hirdetőtáblán olvasható!

A programokért felelős:
dr. Medvegy János *plébános,*
Gánóczy Zoltánné *ny. pedagógus*

Mit jelent nekem március 15-e?

Az óvodában az óvó nénik meséltek nekünk erről az ünnepről, mi pedig tártott szájjal, érdeklődve hallgattuk. A kis fejecskénkben megjelentek ezek az alakok, a régi csaták és részesei szerettünk volna lenni, ezért szívesen festegettük a magyar zászlócskákat. Emlékszem, hogy a ragyogó tavaszi napsütésben, nagykabátban, kivonultunk a Kossuth-emlékműhöz, és leszurkáltuk a zászlócskákat köré, a földbe.

Az általános iskolában a nagyobbak már el is játszották nekünk a 48-as eseményeket. Ők ekkor még ünneplő ruhában voltak, de mire ötödikesek lettünk, mi már korhű öltözetben elevenítettük fel azt, mi is történt. Ezáltal a közönség számára is átélhetőbb lett az élmény. Én Petőfi Sándor Nemzeti dalát szavaltam. Lehet, hogy nem értettem teljesen a mondanivalóját, de az idő majd sok mindent hozzátesz ehhez a vershez.

**„Hol sírjaink domborulnak,
Unokáink leborulnak,
És áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket...”**

– ezek a sorok mélyen belevésődtek az emlékezetembe. Mintha én is egy lennék az unokák, az utódok közül, és a szent feladatom, hogy méltó módon emlékezzem meg azokról, akiknek a neve összeforr március 15-e ünnepével.

Csörgő Csilla Lilla a Mezőkövesdi Alapfokú Művészeti iskola tanulója

És itt a kokárda! Minden március 15-én kiteszük a kabátunkra, ide, a szívünk fölé. Ebből látszik, hogy egy nemzethez tartozunk. Már megtanultam, hogy ez is egy nemzeti jelképünk Kölcsey Ferenc Himnusza, Vörösmarty Mihály Szózata, a magyar zászló és a címer mellett. Ezek mind az összetartozásunkat jelképezik.

Középiskolásként úgy gondolom, hogy itt már az ünneplés komolyabb.

Az október 23-ai műsorban szerepeltem, tudom, hogy a szereplők milyen lelkesen készülnek, hogy több száz diák figyelemmel és fegyelemmel nézi végig a műsort. És ez nagyon jó érzés! Úgy gondolom, az elkövetkező években ezek a közös ünneplések jelentik majd számomra március 15-ét. Tudom, hogy a szereplések maradandó emléket hagynak, amit én is szeretnék majd a gyermekeimmel megosztani.

**„Azon a hajnalon, valami feltámadt,
Kósza szél suttogott tavaszi imákat.
Szabadság kapuja kitérült előttünk,
Hittük, hogy szolganép nem lesz már
belőlünk.”**

Keresztesi Korinna
gimnáziumi tanuló 11/b.

Betegek Világnapja

Szent II. János Pál pápa 1992-ben kezdeményezte, hogy február 11., a Szűzanya első lourdes-i megjelenésének napja legyen a betegek világnapja.

1858-ban ezen a napon jelent meg a Szűzanya egy francia kislánynak, Bernadettnek, majd pár nappal később a sziklabarlangban egy csodatévő forrás fakadt. 1864-ben itt templomot építettek. Lourdes világhírű zarándokhely lett, ahová milliók zarándokolnak el engesztelni és gyógyulásért vagy megnyugvásért imádkozni. A jelenés helyén a természetes módon meg nem magyarázható gyógyulások száma több ezerre tehető.

A Szent László temp-

Fotó: Kovács Máttyás

Sokan kérték a betegek kenetét

lomban 2018. február 10-én az esti szentmise kezein belül vehették fel a betegek szentségét azok a hívek, akik előzőleg kérték azt.

A szentmise után a templom hittantermében, a karitás csoport tagjai kis műsorral, énekkel, versekkel köszöntötték és vendégelték meg a részt-

vevőket. Nagyon tetszett, jólesett ez a kis kedveség, a kötetlen beszélgetés a jelenlévőkkel. Ezért a karitás csoport eldöntötte: legyen ez az elkövetkező években hagyomány!

Ott hangzott el többek között ez a kis versike, ami nagy tetszést aratott.

Kovács Máttyásné

Karitás tag

Winfried Glade

Készenlétben

*Uram, Te majd eljössz,
s én már előre örülök Neked.
Micsoda ünnep lesz ez,
hogy engem is hívsz...!*

*Mégis, arra kérlek, Uram,
jelezd előbb, hogy mikor érkezel.
Ha nem vagyok készen, még ne jöjj.
Annyi elintézetlen dolog vár még
annyi elsimítatlan civódás,
fölösleges vágy és kívánság.*

*Uram, úgy örülök Neked,
ám – ahogy mondtam is -
még szükségem van egy kis időre.
De azért ne várakoztass meg túlságosan,
ne hagyd, hogy sokáig szenvedjek!*

*Figyelmeztess, szólj előbb,
s adj egy pillanatot,
hogy dolgaimat rendbe szedjem,
és akkor boldogan követlek!*

Az elmúlt évben több kerek évfordulóra is emlékeztünk Egyházközségünkben. Lapunk terjedelme most teszi lehetővé, hogy írásban is közzé tegyük: a köztiszteletben álló egykori kántor, karnagy GAÁL ISTVÁN halálának 80. évfordulója volt.

Templomunk lourdesi barlangját – ahol minden nap sok ember fohásza elhangzik – 40 évvel ezelőtt szentelték fel.

A következő oldalakat olvassák szeretettel!

/Szerkesztő/

EMLÉKEZZÜNK!

GAÁL ISTVÁN (1872-1937)

Főkántor, a neves Matyó Dalárda vezetője

(Szlóvák Sándor, ny. középiskolai tanár
gyűjtőmunkája nyomán)

1872-ben született a Veszprém megyei *Devecseren*. Gimnáziumba Pápán járt, a tanítóképzőt Győrben végezte. Budapesten a Nemzeti Zenedében orgona- és ének szakos képeztést szerzett, a Magyar Zeneiskolában avatták karnaggyá.

Kántorként kezdte pályafutását. Vaszaron kezdett dolgozni, majd Mezőtúron tevékenykedett, onnan Veresegyházára vezetett az útja. *1903-ban került Mezőkövesdre*. Megpályázta és elnyerte a Szent László Római Katoli-

kus Templom főkántori állását. Haláláig hűséges volt a községhez, 33 évig szolgálta jobb sorsra érdemes népét.

Gaál István az egyházközségnek nemcsak főkántora volt, hanem házi zeneszerzője és énekkarának karnagya is.

A legfontosabb kötelességének a *kántori feladatok* lelkiismeretes ellátását tekintette. A templomi szertartásoknak és a temetéseknek elmaradhatatlan szereplője volt. Magas szintű orgonajátékával és ércesen zengő hang-

jával segítette a szentmiséket és az elhunytaknak a végtisztesség megadását.

Ismert és elismert *zeneszerző* volt. Több vallásos és világi szöveget zenésített meg. (A partitúrák szövegeinek nagy részét Sassy Csaba miskolci újságíró írta.) Egyszólamú és többszólamú darabokat egyaránt komponált. Az utókor azonban csak kevés művét őrizte meg, pedig nem kevés alkotásnak lehetett a szerzője, mert az énekkar 30 éves mezőkövesdi munkásságát

a szerzeményeiből összeállított, egész estét betöltő előadással köszönte meg (1934). Szívesen és sokszor előadott művei közé tartoztak a következő énekek és dalok: A magyarok imája, Aki a harangot öntötte, Isten tudja, merre van, Álmodtam gyönyörűt, szépet, Ki parancsol a felhőknek, Erdő mélyén kakukk madár fészkel, Nyugszik a völgy szenderegve, Miért viszi el a tavasz, Hatvan év nyomja vállam.

A nevét Mezőkövesd történetébe elsősorban *karmesterként* írta be. 1904-ben a Szent László Templom jó hangú dalosaiból megszervezte a Római Katolikus Egyházi Énekkart. A gyakran Matyó Dalárdának nevezett énekkar 45-50 tagú volt, és csak férfiakból állt. Többségük földműveléssel foglalkozott, de Mezőkövesd minden társadalmi rétege képviseltette magát benne. Alapszabályukat a Magyar Királyi Belügyminisztéri-

um hagyta jóvá. A működését 13 tagú testület – 5 vezetőségi és 8 választmányi tag – irányította.

Az énekkar *saját zászlóval* rendelkezett, melyet 1908-ban szenteltek fel. A lobogó nélkül egyetlen egyházi és világi rendezvényen sem jelentek meg, de az ereklyeként tisztelt védjegyüket a templomba csak a kiemelkedő vallási ünnepeken vitték be. (A dalárda zászlója napjainkban a Hajdu Ráfi János Mezőgazdasági Gépmúzeumban található.)

Egykori *Énekkari Naplójuk* arról tanúskodik, hogy a számos pártoló tagon kívül az énekkari tagok is rend-

szeres anyagi támogatással járultak hozzá az egyesület költségeihez, és arra is találunk példát, amikor a dalárdis-ták jótékonyági hangversenyek belépődíjának felajánlásával segítették a nemes kezdeményezések megvalósítását (például a hiányzó harang pótlását, Gaál István domborművének elkészítését).

Gaál István a hangversenyek és dalosversenyek *műsorát* nagy körültekintéssel állította össze és a dalárdát sok gyakorlással készítette fel a szereplésre. Legalább annyi világi dalt előadtak, mint egyházi éneket. (A világi dalok gerincét hazafias dalok

A Római Katolikus Egyház Énekkar az 1920-as években

és népdalok képezték). A külföldi zeneszerzők műveinek bemutatása mellett mindig helyet szorítottak magyar komponisták darabjainak. Az énekkar kitűnő szólóénekesekkel rendelkezett. Jó felkészültségének és magas szintű zenei képzettségének köszönhetően képes volt hosszabb és nehezebb darabok többszólamú interpretálására. Nem okozott nekik gondot az énekek, dalok latinul való megszólaltatása sem.

A dalárda kis országunk közel 50 településén szerepelt. A Dunántúlon, a Duna-Tisza-közén és a Tiszán-innen egyaránt több községben, városban felléptek. Budapest, Debrecen, Diósgyőr, Eger, Heves, Karcag, Kecskemét, Miskolc, Pápa, Sopron és Veszprém voltak ennek fontosabb állomásai. Több országos dalversenyen nyújtottak *kiemelkedő teljesítményt*. Budapes-

Katolikus Olvasó Kör (Ma Karitász)

ten (1912) és Szegeden (1927) első díjjal jutalmazták a fellépésüket, Kecskeméten (1909) és Sopronban (1921) II. díjat szereztek, Egerben pedig (1907) bronzéremmel megegyező Emlékplakettet kaptak. Debrecenben ugyan nem kerültek a legjobbba közé, de nagy elismerésnek tekintették, hogy az előadásukat a rádió rögzítette és egy későbbi időben sugározta is.

Eljutottak külföldre is. Így többek között bemutatkoztak Bécsben (XXIII. Eucharisztikus kongresszuson),

Czestohowában (a Fekete Madonna tiszteletére rendezett ünnepségen) és Rómában (zarándokúton).

Nem feledkeztek meg szülővárosukról sem. Minden jelentős mezőkövesdi eseménynek szereplői voltak. A dalárda naplója szerint különösen nagy sikert aratott az énekkar a Harangszentelő ünnepségen (1918), a Járási Faluszövetség által rendezett mezőgazdasági és népművészeti kiállítás megnyitóján (1924) és a hazafias dalt népszerűsítő hangversenyen (1928).

Az újságok minde-
nyütt elismerően szóltak
az énekkar szereplésé-
ről és nem fukarkodtak
Gaál István karmeste-
ri munkájának méltatá-
sával sem. A jó hangú,
matyó népviseletbe öl-
tözött dalárda belföldön
és külföldön egyaránt
méltó módon képvisel-
te Mezőkövesdet. En-
nek igazolására idézünk
egy-egy mondatot a ko-
rabeli lapokból: „A kö-
zönség szünni nem aka-
ró tapssal köszönte meg
a mezőkövesdi földmű-
veseknek a karének te-
rén bemutatott egyedül
álló teljesítményét” (Pá-
pai Hírlap), „A gyönyör-
ű négyzólamú daluk
megigézte a hallgatósá-
got” (Diósgyőri Mun-
kás), „A kapához, ka-
szához szokott munkás-
emberek ajkáról imasze-
rűen csendült fel a dal”
(Budapesti Újság). Gaál
István vezényleseről pe-
dig egyebek mellett az
alábbiakat olvashatjuk:
„Átütőerejű dirigála-
sa a közönséget ámulat-
ba ejtette” (Kiskunság),
„Nagy hozzáértéssel, ki-

*finomult mozdulatok-
kal irányította az ének-
kart*” (Tiszatáj), „*Úgy ve-
zényelt, hogy tudta, a dal
nekünk jutalom, kár-
pótlás, vigasztaló, néha
egyetlen megváltás*”
(gimnáziumi Évkönyv).

Magatartását politikai
korrektség és nagyfo-
kú szociális érzékenység
jellemezte. A proletár-
diktatúra alatt csendesít-
tette a lázongó embere-
ket, majd a román meg-
szállás alatt védte őket a
megtorlástól. (A kom-
münben szerepet vállaló
személyek közül Farkas
Márton, Klima Mihály
és Martos Ferenc na-
gyobbreszt Gaál István-
nak köszönhetette, hogy
elkerülte a súlyosabb fe-
lelősségre vonást.)

Az első világhábo-
rú alatt segítette az élel-
mezési gondok meg-
oldását, a Trianont kö-
vető években kapcsola-
tait kihasználva mint-
egy 150 gyermeket kül-
dött egy-két hónap-
ra „felerősítésre” Svájc-
ba, valamint Hollandi-
ába és Borbély-Maczky
Emil borsodi főispán

közbenjárásával elér-
te, hogy az 1929-33-as
gazdasági világválság
időszakában a sum-
másszerződések száma
jelentősen nem csök-
kent.

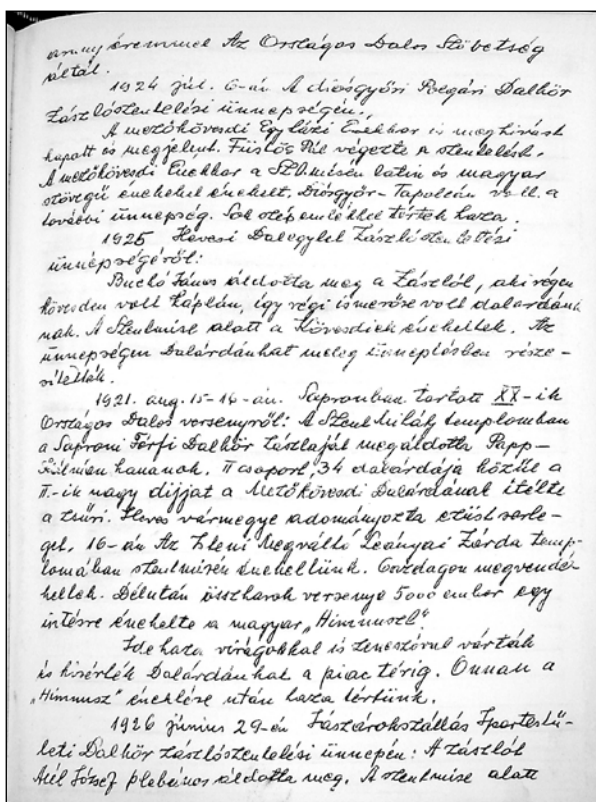
Támogatta Morvay
János főjegyzőt az
egészséges ivóvizet biz-
tosító artézi- és szivaty-
tyús kutak létesítésé-
ért folytatott „harcá-
ban” (1905), fontos sze-
repet vállalt a Katolikus
Olvasó Kör létesítésé-
ben és a Háziipari Szö-
vetkezet szervezésében
(1911). A Katolikus Ol-
vasó Kör pár éven belül
a matyóság egyik legje-
lentősebb művelődési
központja lett és itt he-
lyezték el a Matyó Da-
lárda relikviáit is (nap-
lóját, zászlóját, kitünté-
téseit), a Háziipari Szö-
vetkezet pedig sok me-
zőkövesdi asszony-
nak, lánynak biztosít-
ott munkát és hozzájá-
rult a matyó népművé-
szet ápolásához, meg-
őrzéséhez.

Írásban és szóban ki-
állt a mezőkövesdi gim-
názium megszünteté-

se ellen (1923), segítette Bayer Róbert gimnáziumi igazgatót az utcanévadásban (1928), egyetértett a Kultúr Mozgó Filmszínház (mozi) létesítésével, anyagilag is kezességet vállalt a működéséért (1932), támogatta a mezőkövesdi Memorandum megfogalmazóit a munkájukban (1936).

Huszonhárom évig óraadó volt középiskolában: éneket tanított, vezényelte az intézet vegyes kórusát és felkészítette a gimnazista „kántorokat” a középiskola kápolnájában tartott szentmiséken, a harmóniumon való zenélésre (1914-37). Emelítésre érdemes, hogy Martos Ferenc tanítóval szövetkezve több tehetséges, de szegény gyermeket középiskolába irányított és anyagilag támogatta őket (többek között közéjük tartozott Lukács Gáspár és Takács István).

Gaál István nagy munkabírási ember

Részlet a Daloljunk a hazáért c. kéziratból

volt, de a sok munka megtörte erős fizikumát, és az énekkari tagok adósságáért vállalt öt terhelő kezesség a családját is anyagi válságba sodorta.

Rövid szenvedés után, gyors halállal fejezte be életét: 1937. április 17-én. A város saját halottjának tekintette, koporsóját a templom előtt

ravatalozták fel. A temetésén több száz ember adta meg neki a végtisztességet, koporsóját a dalárda legkedvesebb dalával, „Nyugszik a völgy szenderegve” éneklésével bocsátották a sírba. „Több elismerést, dicsőséget senki és semmiféle intézmény nem

szerzett Mezőkövesdnek, mint az általa vezényelt énekkar”- jegyezték be halála után az énekkar naplójába.

A dalárda első időszakának történetét: Farkas Márton: Életképek a Mezőkövesdi Római Katolikus Énekkar tíz éves múltjából: 1904-14 címmel megjelent könyvben írta meg, az 1914-74 közötti évek mindennapjait pedig az egyesület krónikásai az Énekari Naplóban jegyezték fel. (Az Énekari Napló elveszett, de a róla készült Daloljunk a hazáért című másolatot őrzi az utókor.)

Az énekkar relikviáit az 1950-es évek elején, a kommunizmus pusztításaitól védve, az énekkar oszlopos tagja „Énekes” Pető József (1903-85) gyűjtötte össze, mentette meg (otthonában őrizve) és adta át 1980 őszén, az előző évben létrejött Mezőgazdasági Gépek Gyűjteménye nevű múzeumi intézménynek.

A Szent László Plébánia előtt

Gaál István több fontos tisztséget töltött be. Elnöke volt az Országos Kántorszövetségnek, a Mezőkövesdi Műkedvelők Körének és a Borsod vármegyei Törvényhatósági Bizottságnak, alelnöke a magyar Országos Dalszövetségnek, ala-

pító tagja az Országos Katolikus Olvasó Körnek és az egyházat képviselte a községi önkormányzatban.

Az utókor maradóan őrzi emlékét. Utcat neveztek el róla, kortársa, Takács István megfestette mellképét, megtervezte domborművét, hosszabb ideig az általa alapított énekkar a nevét viselte. 1939. augusztus 20-án (Szent István napján) a Matyó Dalárda és a Katolikus Olvasó Kör tiszteletére bronzdomborművet állított, 2012-ben pedig a Hajdú Ráfis János Mezőgazdasági Gépmúzeum Gazdaházában: Gaál István a matyók főkántora címmel pályafutását és munkásságát bemutató állandó kiállítást nyitottak meg.

Forrás:

Farkas Márton: Életképek a mezőkövesdi Római Katolikus Énekkar tíz éves múltjából: 1904-14

Szent László Templom, 1914

Daloljunk a hazáért (Énekari Napló másolata)

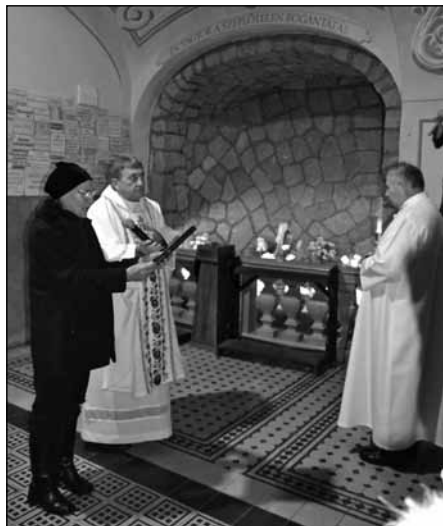
Kézirat (Hajdú Ráfis Jánosnál), 1974

Mezőkövesd és Vidéke (1903-29) és Mezőkövesdi Újság (1929-37)

Negyven éves templomunk lourdesi barlangja

2017. december 8-án, a Boldogságos Szűz Mária Szeplőtelen Fogantatása ünnepnapján, a roraté után meghitt kis ünnepség keretében emlékezünk meg arról, hogy templomunk lourdesi barlangja pontosan negyven évvel ezelőtt lett felszentelve.

Néhai Kovács Mátyás, aki 25 éven át volt egyházközségünk képviselő-testületének világi elnöke, „Kévébe gyűjtött kalászkok” című könyvében leírta, hogy a régi barlang keményített zsákokból készült, amelyet 1977-ben lebontottak, s helyette ezt az újat építették, amelynek évfordulójáról ma megemlékezünk.

Emlékezés

Szűzanya szobra

Ugyancsak 40 évvel ezelőtt lett felszentelve az a 20 m hosszú nagy szentolvasó (rózsfüzér), amely a barlang melletti falon van elhelyezve. Matyó népviseletbe öltözött asszonyok ezt szokták vinni a búcsúi körmeneteken. Kovács Mátyás azt is leírta könyvében, hogy 1977. augusztus 26-án a pálos szerzetesrend nagy ünnepén – Czestochowában – láttak ilyen óriás rózsfüzért, ami nagyon megtetszett nekik, s mikor hazajöttek a zarándoklatról nyomban nekiláttak, hogy nekünk is elkészítsenek egy ugyanilyet.

Hálatelt szívvel emlékezünk Matyi bácsira, hogy könyvében oly sok mindent leírt, ami nekünk ma felbecsülhetetlen helytörténeti érték.

K. Dudás Mária

Üzenem: láthatóak vagyunk!

Pár évvel ezelőtt találtam rá a francia író, Cristian Bobin következő soraira: „Húszévesen a világ közepén táncolunk. Harmincévesen a körben bolyongunk. Ötvenévesen a kör szélén lépkedünk, nem nézünk se befelé, se kifelé. **Késsőbb már mindegy, mert láthatatlanok vagyunk**, ami az öregek kiváltsága.”

Frappánsnak találtam az Író életünk néhány fontos fordulópontjára, szakaszára tett kijelentéseit, olyannyira, hogy emlékezetembe véstem. Mi tagadás, gyakran eszembe is jut, és most írásra késztet!

Való igaz, hogy húszévesnek lenni csodálatos dolog! Felejthetetlenek a főiskolai, egyetemi évek, a barátságok szövődése, a nagy szerelmek, a nagybetűs életre való készülődés, amiről akkor azt hittük, hogy csupa szépséggel van tele, hogy mi vagyunk a legerősebbek, és minden úgy sikerül, ahogyan elgondoljuk.

Aztán jön a „bolyongós” időszak, ahogy az Író nevezte, amikor tanulni kell a felelősséggel járó önálló életet, amikor a családalapítás, gyerekvállalás, munkahelyi helytállás, az egzisztencia megteremtése, a megfelelés dominálnak. Gyakran megesisik ebben az időszakban, hogy azt sem tudjuk, mihez kapjunk!

És oly gyorsan, szinte észre sem vesszük, hogy a kör szélére kerültünk! Ekkor már rutinosan, nagy gyakorlattal véghezvük a munkahelyi és családi teendőket.

Körbe-körbe járva, csak előre nézve azon törjük a fejünket, azon töprengünk, hogy mit tudnánk még valami újat, valami mást kitalálni az eddig megszokottnál, valami új szint vinni abba a munkába, amit nagyon szeretünk?

Nos, hát eddig teljes mértékben egyetérték az Íróval, hiszen mindez velem már megtörtént, viszont bekerültem a Cristian Bobin által „már mindegy” életszakaszba, és visszautasítom, tagadom hogy láthatatlanok vagyunk!

Üzenem Neki, és mindenkinek, aki a nyugdíjasokról hasonlóan vélekedik, hogy nálunk, a Nyugdíjas Pedagógus Klubban már messziről látható mindenki.

Hogy miért? Mert alkotó, értékeket teremtő emberek a közösség tagjai, akik nyugdíjazásuk után óriási lendülettel, akaratereővel dolgoznak napról-napra. Gondolataik életre hívásával, kezük nyomán születik valami. Valami, ami más, mint 40 esztendeig hivatásuk tárgya volt, de ugyanolyan szeretettel, kitartással, elhivatottsággal teszik.

Tizenhárom éve vagyok tagja ennek a közösségnek. Vezetőjüknek kért az ötven főt számláló lelkes kis csapat. Többen is megsebzetten kerültünk ide. Sebeket hordozva, amit nyugdíjazásunk körülményei okoztak. Hivatásunkat - ami az életet jelentette számunkra - nem végezhetjük a tényleges nyugdíj korhatárig. Valami miatt abba kellett hagyni idő előtt, sürgősen, mert vagy megszűnt az intézmény, vagy voltak, akik semmitől sem riadtak vissza, semmit sem átalloztak megtenni, hogy megkaparintsák a helyünket.

Hogy ezek után nem uralkodott el rajtunk az apátia, a depresszió, azt a jó Istennek köszönhetjük! Megsegített bennünket!

Mozgalmas életet élünk, az önművelődési igény rangos helyen áll. Nagyon szeretjük a színházat. Évről-évre bérletünk

van az Egri Gárdonyi Géza Színházba, de Budapesten a Madáchban is láttunk szinte minden darabot. Sokat utazunk! Gyönyörű belföldi és külföldi utakon voltunk az elmúlt években. Kitérult előttünk a világ: Szicília, Toscana, Hollandia, Párizs, Erdély, Felvidék, Lengyelország és sorolhatnám. Minden évben betervezzük egy zarándokutatót is, hiszen sok mindent kell megköszönnünk!

Kreativitás, sokoldalúság, szeretet, tisztelet, egymás munkájának megbecsülése vannak jelen egyszerre ebben a kis csapatban.

Szlovák Sándorné Rózsika a gimnáziumban tanított matematikát. Nyugdíjasként a fotózást műveli magas szinten. Most tekinthető meg 12. kiállítása. Nagyon büszkék vagyunk Rá! Szlovák Sándor kollégánk több kötet könyv szerzője. Folyamatosan végez kutatómunkát, publikál, írásait nagyon kedveljük!

Rajna Mártonné Erzsike hímzései minden kiállításon eredményesen szerepelnek! A gyönyörű matyó hímzés mellett kutatja más tájegységek motívumait, hímzésvilágát, s addig nem nyugszik, míg díjat nem hoznak ezek is!

Tóthné Szuromi Irénke nagy barátságban van a fával. Keze nyomán olyan faragott dísz- és használati tárgyak készülnek, amit mindenki megcsodál! Meg is kapta a kellő elismerést az „IPARMŰVÉSZ” címet.

Vannak, akik a konyha művészei. Mások kötnek, szönek, horgolnak, régiségeket gyűjtenek, verset írnak, rászorulókat segítenek folyamatosan, és sorolhatnám.

A sebek az évek múlásával valamelyest hegednek, de be nem gyógyulnak! Segítséget, tanácsot nem kérnek tőlünk az is-

kolákban, de magunknak teremtettünk egy olyan kis közösséget, ahol téma az oktatás helyzete, a jövő nemzedék sorsa.

Ebben az életszakaszban is lehet értékeket teremteni! Ezt kívántam szinte csak címszavakban igazolni. A jó közösségnek óriási ereje van: gyógyít, segít megőrizni a „fiatalos” lendületet, a segítőszándék, az egymásra figyelés a jó Istenbe vetett hit nagyon sok nehézségen átesít!

Gánóczy Zoltánné

Szlovák Sándor

Szlovák Sándorné

Szuromi Irén

A márciusi események megihlették a legkisebbeket is!

Husár vagyok apával!
(Éberth Zete Honor 6 éves)

**MINDEN KEDVES
OLVASÓNKNAK ÁLDOTT
HÚSVÉTI ÜNNEPEKET
KÍVÁNUNK!**

A Római Katolikus Egyházi Énekkar zászlója

Guba István: Fohász Jézushoz

Teljesen a Tiéd vagyok!
Sehova nem igyekszem, semmit nem keresek,
semmit nem akarok.
Te vagy akihez igyekeztem, Te vagy akit kerestem,
Téged akartalak, Igazság, Végső Valóság!
Itt vagyok, itt vagyok Neked, vigyél át,
Tiéd vagyok.
Ó, én Boldogságom, Végső Realitás, Jézus!
Vigyél át, vigyél át,
Vigyél át Magadnak.
Fogadj el, fogadj el,
Fogadj el Magadnak.

Ó, Édes Jézusom,
mily nagy Szeretet vagy Te,
hogy megrövidítetted az utat,
hogy Magadat tetted Úttá,
hogy közelébe jöttél az embernek,
hogy szívközelbe jöttél,
és csak egy mozdulattal,
egy benső Felédfordulással
elérhetlek Téged.
Köszönöm a Rövid Utat,
köszönöm, hogy ez Te Magad Vagy.

(Guba István (1938-2012) kövesdi matematikus, fizikus, költő,
festő, a Szomolyai út 23. sz. házban született.)

Kiadja: Szent László Egyházközség **Szerkeszti:** Gánóczy Zoltánné
Tördelés, nyomdai munkák: Pető Nyomda Mezőkövesd. Tel.: 49/414-000